

A Gaidīšanas laiks

- ❖ Jēzus mums norādīja uz pazīmēm, kas parādīsies pirms Viņa otrās atnākšanas. Tās ir virkne apstākļu, kas kļūs arvien smagāki, tuvojoties šim brīdim (Mt. 24:6-11):
- ❖ Lai saglabātu ticību šajos „grūtajos laikos“ (2. Tim. 3:1), mums jākopj pareizas attiecības ar Dievu un jābūt pārliecībai, ka Viņš ir piedēvis mūsu grēkus un esam Viņā glābti.
- ❖ Ir nepieciešama garīga atdzimšana. Mums jālūdz, tāpat kā Asafam: „Ak, Dievs Cebaot, atjauno mūs un liec Savam vaigam spīdēt, lai mēs atspīrgstam!“ (Ps. 80:4)

B Otrā atnākšana

- ❖ Mateja 24:29–31 apkopotī šī lielā notikuma galvenie pavērsieni, kuru ainu papildina arī citi fragmenti:
 - Lielas katastrofas satricina zemi (Atkl. 6:12–14)
 - Parādās Cilvēka Dēla zīme (mazs mākonītis)
 - Jēzus nāk padebešos (Atkl. 1:7)
 - Viņa balss uzmodina mirušos un pārvērš dzīvos (Jņ. 5:28; 1. Tes. 4:16; 1. Kor. 15:51-52)
 - Eņģeļi savāc izglābtos un tiek pacelti pretī gaisā pie Jēzus (1. Tes. 4:17)
- ❖ Tad, kad atskanēs bazūne, kad visas acis ieraudzīs Jēzu un mēs, izglābtie, raudzīsimies Viņa vaigā, mēs sapratīsim, ka gaidīšana, katra neatlaidīgā lūgšana, katrs sadraudzības brīdis ar Viņu, katrs drosmīgais liecības Vārds par Viņu un katrs pārbaudījums bija tā vērts un nebija veltīgs.

C Atgriešanās mājās

- ❖ Debesīs ir vieta, ko Jēzus ir sagatavojis mums, pilsēta, kur dzīvot: Jaunā Jeruzāleme (Jņ. 14:2; Ebr. 11:10; Atkl. 21:10).
- ❖ Šo pilsētu, kopā ar tās iedzīvotājiem – mums –, dēvē par „Jēra līgavu” (Atkl. 21:2, 9; Atkl. 19:7-8).
- ❖ Pirmais pasākums, kurā piedalīsimies savās jaunajās mājās, būs neaizmirstams: Jēra kāzu mielasts (Atkl. 19:9).
- ❖ Taču, lai kļūtu par Kristus līgavu, vispirms mums jābūt Viņa līgavai jau šeit. Mums jau tagad jābūt ciešām attiecībām ar Jēzu. Jāiepazīst Viņu. Katru dienu jārunā ar Viņu. Jāuzticas Viņam. Jāilgojas pēc dienas, kad varēsim dzīvot kopā ar Viņu mūžīgi.

D Ko darīsim mūžībā?

- ❖ Lielākā svētība, ko mēs saņemsim Debesīs, būs sastapšanās ar Jēzu, varēsim pateikties Viņam par to, ko Viņš ir darījis mūsu labā.
- ❖ Taču mēs ne visu laiku dzīvosim debesīs. Nāks brīdis, kad mēs atgriezīsimies uz zemi, mūsu īstajām mājām (Atkl. 21:1–3; Ps. 37:11). Lai gan tur vairs nebūs ļaunuma, Jēzus joprojām būs mūsu Gans, kurš mūs maigi aprūpēs (Jes. 25:8; Atkl. 7:17).
- ❖ Protams, tā nebūs bezdarbīga dzīve. Tāpat kā Dievs cilvēkam deva darbu, kad viņu radīja, arī mums katram tur būs kāda nodarbošanās. Mēs varēsim paplašināt savas zināšanas un vienmēr atklāt jaunas brīnumainas lietas.
- ❖ Atšķirībā no pašreizējās situācijas, tad mūsu domas būs 100 % vērstas uz Dievu. Viņa mīlestība pārpludinās katru mūsu būtības šķiedru (Atkl. 14:1).

E Mūsu atbildība

- ❖ Jaunajā Jeruzālemē – mūsu mūžīgajās mājās – no Dieva troņa plūst dzīvības ūdens upe, kas baro dzīvības koku (Atkl. 22:1-2). Pilnīga dzīve, mūžīgā dzīve.
- ❖ Pie Viņa nokļūt ir bez maksas. Jēzus samaksāja par to. Mēs atsaucāmies uz Svētā Gara aicinājumu un zinām, kā tur nokļūt, bet citi vēl nezina ceļu.
- ❖ Mums ir pienākums pret tiem, kuri ilgojas pēc mūžīgās dzīvības, bet nezina, kā to iegūt. Mums ir skaļi jāsaka: „Kas slāpst, lai nāk; un kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas“ (Atkl. 22:17).
- ❖ Kamēr pienāks brīdis, kad varēsim dzert šo ūdeni, nezaudēsim cerību. Saglabāsim šo ilgošanos. Nāc, Kungs Jēzu!